

נקודות של אור

אתם
נשאלים???

אנחנו כ'

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א בשיעור הכנה לראש השנה תשפ"א, ליל טיטי נצנים וילך תש"פ - השיעור נמסר לעילוי נשמת הרה"ח ר' שלום ב"ר ברוך ליברמן ז"ל -

בְּאִמְצַע הַיָּם מוֹתֵר לַעֲשׂוֹת פְּרָסָה - גַּם בְּאִמְצַע הַכְּבִישׁ!!!

נוסע לו האדם בכביש הַבִּינְעִירוֹנִי, דעתו טרודה ומחשבות אופפות את מוחו, ידיו אמנם מחזיקות את ההגה אך ראשו - נמצא הרחק מכאן.

הוא עובר תחת גשרים, חולף על פני שלטי דרך, פקקים, מצלמות מהירות ותמרורים, כל אלו אינם תופסים את עיניו.

ואז, כמה לא נעים, הוא פִּסֵּס את הכניסה לכביש אליו היה אמור לפנות...

זה היה באמת בלי כוונה!

אבל כעת, בשביל לחזור לאחור, הוא יצטרך לעבור דרך ארוכה ומייגעת, הוא יצטרך להמשיך הלאה בכביש, לחכות לצומת הקרובה, לפנות לנתיב הנגדי, לחזור את כל הדרך אחור, ואז יוכל סוף סוף להגיע למחוז הפצו...

כך נראית לנו החזרה בתשובה, כשאנו תופסים את עצמנו ששיגינו, אנו מתייאשים ומחכים לצומת הבאה, להזדמנות הבאה שאולי תבוא, ובינתיים - ממשיכים הלאה...

ומה יקרה כשנגיע לצומת הבאה? נצטרך לחזור אחורה, לחזור את כל הדרך הארוכה, לשוב על כל המשגים שעשינו בדרך... זה כל כך מתיש!

אבל, דוד המלך מגלה לנו סוד...

אומר דוד המלך, השביל להגיע לבורא הוא לא כמו שביל סלול על הקרקע, אלא 'שְׁבִילָה - בְּמַיִם רַפִּים', השביל אל ה' הוא כמו שביל בתוך הים!

מה קורה לרב החובל כשהוא מבחין שהספינה התקדמה לכיוון לא רצוי? הוא פשוט 'עושה פרסה', במקום, בלי לחכות לצומת כלשהי, הוא פשוט חוזר לאחור!

וזו בדיוק התשובה! בכל נקודת זמן, בכל תקופה בחיים, תמיד אפשר לחזור לבורא!

אין צורך לחכות לצומת הבאה!!!

*

ראש השנה - בגירסה המעודכנת...

מה זה בעיניך 'ראש השנה'? כמה אתה מצפה ביום הזה?

ישנם אנשים, מסודרים בחיים, הכול טוב - הכול חלק, גם הקשיים שלהם הם קטנים, טכניים כאלה, כמעט בלתי מורגשים...

אצל אנשים כאלה עולה לפעמים תחושה שראש השנה הוא רק סוג של 'עֲדָפוֹן גִּרְסָה'... אומרים לעצמם: אוקיי, עד עכשיו היה לנו שני רכבים, השנה אנחנו מצפים לשלושה...

אומר הרב שמשון רפאל הירש:

אם אדם מגיע לראש השנה בגישה של 'עשירות', בגישה של אדם שיש לו, יש לו כסף, יש לו כשרונות, יש לו הצלחות, יש לו שם טוב, יש לו זכויות ליום הדין - הוא בעצם מפספס את העניין של ראש השנה! הוא מפספס את האפשרות להמליך את הבורא על עצמו!

וגם, אגב, הוא מפספס את האוצרות הגשמיים והנפשיים שהיום הזה טומן בחובו...

אבל, אם אדם מוכן להגיע לראש השנה בידיים ריקות, בתחושה אמיתית של עני, כְּדָלִים וּבְרָשִׁים דְּפָקְנוּ דְלִתִּיהּ, אם הוא מוכן לעזוב את כל החכמה וההישגים שלו ולהבין שהוא לא מסוגל בעצמו, אז הוא זוכה להגיע לנקודה האמיתית של ראש השנה! אז הוא ממליך את הבורא עליו! אז הוא מאפשר למלך העולם להגיע אליו!!!

וכבר דרשו חז"ל: כל שנה שהיא רשה בתחילתה - מתעשרת בסופה! אם נסכים להיכנס כך אל השנה, כמו עניים ורשים, מובטחת לנו שנה של עשירות...

ובשנה זו, כיצד אנו ניגשים לראש השנה?

לאחר שנה שבה למדנו ששום דבר אינו בדינו,

שנה שאפילו הסוף שלה הוא 'בלתי נודע', כיצד ייראו הימים הבאים? מי שיודע - שיצביע!

שנה שבה אין מי מאתנו שלא חווה על בשרו את הפחדים מאיבוד הנשימה, כן כן! הדבר הפשוט הזה שאנחנו מבצעים כעת בלי לשם לב, נושמים - נושפים, מה כל כך מסובך? גם זה לא מובן מאלינו!!!

מה היה לנו השנה? היתה לנו הכנה ארוכה לראש השנה! מחצית שנה של הכנה ארוכה ומלאה בלבולים, וידיעה אחת ברורה - אפילו הנשימה שלנו אינה מובנת מאליה!!

השנה, כשנעמוד בתפילת הלחש ונלחש בכוונה 'זיאמר כל אשר נשמה באפו - ה' אלוקי ישראל מֶ-לֶ-ךָ, ומלכותו בְּ-פֶ-לֶ-מְשֻׁלָּה', לא נצטרך לחפש ביאור למילים במפרשי התפילה...

נְשָׁמָה בְּאָפוֹ, זה כל כך לא מובן מאלינו! אנחנו כל כך רשים! כל כך לא שולטים!

ה' אומר לנו: השנה אני רוצה מכם כתר טוב יותר!

והשנה הזאה עלינו לטובה, זו תהיה בעזרת ה' שנה שמתעשרת בסופה!!! אמן!

*

כֹּה נִכְנָסִים אֶת הַשָּׁטָן לְתוֹךְ יוֹם הַפִּיפּוּרִים... ❦

מיום ראש השנה נמשך החיות לכל השנה, ולכן כל כך חשוב לחשוב בימים הללו רק מחשבות חיוביות! מחשבות טובות! חלילה לא טענות! חלילה לא מרמור! לא על המקום הרעוע ולא על המחזור המיושן!

כפי מחשבותיו של האדם - כך תתנהל שנתו!

הקוברינער אומר דבר עצום:

ליצר הרע, כידוע, אין שליטה ביום הקדוש. 'ימים יוצרו ולא אחד בהם', בכל ימות השנה יש לו שליטה עלינו - חוץ מביום הכיפורים!

אומר הקוברינער: מה נראה לכם, היצר הרע מוותר לנו כל כך מהר? נותן לנו חופש ליום אחד? ממש לא!
מה היצר הרע עושה? הוא מביא לאדם מחזור עבה בערב יום כיפור, עם תפילה ארוכה ומלאה בדיבורים קשים ובהעלאת זכרונות מימים אפלים... האדם אומר את התפילה - ומתמלא בעצבות...

הוא נכנס עצוב ליום כיפור? זה מספיק לשטן! האדם הזה - הכניס אתו את השטן ליום הקדוש...
לכן, דווקא לכן, חשוב כל כך להתעסק רק עם דברים חיוביים, מחשבות חיוביות, אמירת תהלים ודיבורים טובים על כלל ישראל!

ובך נזכה, בעזרת ה', להמשיך את האור החיובי לכל השנה...

*

על עצמך פבר המלכת את הבורא? ❧

אמרו לפני מלכויות - פדי שתמליכוני עליכם'.

רגע, לא למדנו שראש השנה הוא היום שבו הבורא נעשה למלך על כל העולם??? מדוע אם כן נאמר 'שתמליכוני עליכם'? האם אנחנו אמורים להמליך את ה' רק על עצמנו???

אבל, האמת שהבורא כבר מולך על כל העולם כולו מאז - ולתמיד, הוא לא צריך אותנו כדי למלוך, 'אני ה' לא שיניתי!!!'

רק, מה ה' רוצה מאתנו? 'שתמליכוני עליכם!!!' הוא רוצה שאנחנו נמליך אותו על עצמנו! שגם אנחנו נרצה להיות עבדי הבורא! זה העניין של ראש השנה! לגלות את כוח הבורא בתוכינו, להביא אותו אלינו! לראות אותו בכל מקום ולהיכנע אליו אפילו שקשה לנו! שתמליכוני עליכם!!!

*

יש דברים שאנחנו יודעים והמלאכים - לא יודעים!!! ❧

מי יודע היכן נמצא כבודו של הבורא? מי יודע יותר טוב היכן הבורא נמצא, אנחנו או המלאכים?
המלאכים, כמובן, נכון?

ממש לא! כי כיצד אנו מצהירים בתפילת מוסף? 'כבודו מלא עולם!' ואילו 'משרתיו שואלים זה לזה - איה מקום כבודו?'

הייתכן? אנחנו יודעים היכן הוא ה' ואילו המלאכים לא יודעים?

אומר ר' אשר: מה הוא כבוד ה'? הכבוד של ה' הוא שמגלים אותו דווקא מתוך עולם שפל, שמכירים אותו דווקא ממקומות נמוכים ומתוך מצבים של קושי וצער!!! זה הכבוד של ה'!

ולכן, המלאכים, אלה שאין להם קשיים או נסיונות, אלה שמגיעים לבורא בלי קושי - הם אינם יודעים מהו כבוד ה'! רק מי שמוכן לעבוד את הבורא מתוך צער ויגון, מתוך מלחמה עיקשת - הוא יודע 'כבוד ה' מהו!!!

❖ כיצד משקיטים את שאגות הקרב של מלאכי החבלה ❖

לא ברעש ה'! במקום שהבורא נמצא אין רעשים! אם האדם חי עם ה', הכול מתנהל ברוגע, אין בתוכו קולות גועשים של רגשות שליליים... הכול שקט, טוב, מאיר ורגוע. 'עוז וחדווה במקומו'.

בעת, נתאר לעצמנו את ההכנות בשמים לקראת הדין הממשמש ובא על אותו אדם:

קבוצות קבוצות של מלאכים שחורים, נחפזים וממהרים, מכינים רשימות שחורות של חטאים ונפילות, בכל רגע מתווספים נקודות שחורות בדו"ח, המלאכים נרגשים, מתמלאים בעיזוז, שואגים שאגות קרב לקראת הניצחון המובטח... בליל של קריאות התרגשות מהולות בתכנוני נקמה...

ואז מתייצב האדם למשפט -

והוא מגיע יחד עם ה' אל אולם הדיונים...

ובבת אחת, כל הקולות משתתקים, לא ברעש ה'! מלאכי החבלה מתבלבלים, נרתעים וחיל ורעדה יאחזו... מול הבורא בעצמו לא צועקים!!!

כי הרי מצד אחד נאמר 'זוחליך ורועדיך מיום בואך', מלאים חלחלה ופחד מהעמידה במשפט,

ומצד שני נאמר בתורה 'אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם', יציבים ובטוחים...

כי אכן, רק מי שאינו חי עם הבורא הוא זוחל ורועד, כי הוא הרי חסר תמיכה וללא משען! אבל מי שחי עם הבורא? הוא 'ניצב', מקבל יציבות, ויהי ה' לו למשען!!!

*

❖ ר' ייד, אתה הרי בן מלך!!!! אבל אתה לא מלך... ❖

יהודי אחד ישב אצל ר' אשר ושמע ממנו דיבורי הכנה לראש השנה. ר' אשר דיבר אז אודות הצורך לבוא לפני ה' כדלים וכרשים, מתוך התבוננות כמה אין לנו שום דבר מעצמנו - הכול הוא רק מהבורא...

לאחר השיחה נכנס היהודי לחדרו של ר' אשר ואמר לו: אני לא יודע מה לומר לך, אבל אצלנו בחסידות מלמדים משהו אחר לגמרי ממה שאתה אומר!

אצלך - האדם הוא אין, הוא אפס, הוא כלום, הכול זה הבורא!

ואצלנו לימדו - שהיהודי הוא בן מלך, שהוא שייך למשפחת המלוכה! והרי לא מתאים שבן מלך יעשה שטויות...

אמר לו ר' אשר: צודק! יהודי הוא אכן בן מלך! אבל אסור לו לשכוח שהוא רק בן מלך, שלא יחשוב שהוא המלך בעצמו!!! שיזכור שאת כל הכבוד הוא מקבל בזכות המלך, את כל העשירות שלו, את כל החכמה הוא מקבל רק מהמלך!!!

אכן, עלינו להסתובב עם התחושה שאנחנו בני מלכים! אך, במקום להתמקד בחשיבות הרדודה של עצמנו עלינו להתמקד במי שנותן לנו את כל הטוב...

המלך!!!

א כתיבה וחתימה טובה! שהתפילות יתקבלו לרחמים ולרצון! ת'הא ט'נת א'מונה פ'שוטה!

ניתן להשיג את העלון בטלפון: 050-4171897, או בכתובת המייל: nso131313@gmail.com או בבית מדרשינו רחוב

דונולו 11 בני-ברק. בברכה, מערכת 'נקודות טל אור' - ספינקא.